

Zaměřeno na Království

Roč. 24 č. 9

Anthony Buzzard, editor

Červen, 2022

K čemu je Ježíš bez svého evangelia? Část 1

V tomto článku se chci věnovat hlavnímu bodu křesťanství: evangeliu. Evangelium má v Písmu označení: Nazývá se evangelium *o Božím království*. To bylo Ježíšovým ústředním poselstvím; bylo to jeho vášní. Bylo nástrojem a pomůckou, kterou vyzýval hříšníky, aby se stali spasenými. Lukáš 4:43 nám říká, že hlásání evangelia *o Království* bylo cílem celého Ježíšova poslání.

Totéž platí i o apoštolu Pavlovi. A není to nijak překvapivé, protože Pavel byl pověřen Velkým posláním a Ježíš v Matoušově evangeliu 28:19-20 řekl: Jděte do celého světa a hlásejte přesně totéž, co jsem já hlásal vám. Jinými slovy, vezměte stejné poselství, stejné spásné evangelium, jaké jsem vám hlásal, a neste toto evangelium, jak říká Velké poslání, do celého širého světa, všem národům. V Matoušově evangeliu 24:14 čteme: "**Toto** evangelium o Božím království bude zvěstováno po celém širém světě všem národům a pak přijde konec věku." (Mt 24:14). To znamená, že **pak** se Ježíš vrátí, aby toto království – předmět jeho vlastního evangelia, Boží království - slavnostně zahájil. Zdá se nám, že evangelikální svět má obrovský zmatek v tom, co je vlastně evangelium.

Co je evangelium?

Článek v *Christianity Today* ukázal, že většina křesťanů nedokáže definovat evangelium, pokud je o to požádána ("Good news, bad news", 6. srpna 2005). Chci vám vzkázat, že to není nic jiného než katastrofa! Může člověk přijmout evangelium, když ho vůbec nedokáže formulovat? Pokud člověk neví a nechápe, co je evangelium, a nedokáže o něm srozumitelně mluvit, je jasné, že ho přijal a pochopil? Myslím, že situace musí být v tomto bodě nebezpečná a riskantní.

Další série článků v *Christianity Today* umožnila devíti evangelikálním představitelům definovat křesťanské evangelium ("What's the Good News?" 7. února 2000). Vysvětlení byla neobyčejně různorodá.

O Božím království nebylo řečeno nic. Nebyla nabídnuta žádná definice evangelia o Božím království.

Přesto je zřejmé, že biblické evangelium je o Božím království. Ježíš přišel do Galileje a kázal Boží evangelium: "Čiňte pokání a věřte evangeliu o Království" (Marek 1:14-15). Řekl: Boží království se blíží. Čiňte pokání/obraťte se/přeorientujte se a *věřte tomuto evangeliu o Božím království*. To mimochodem připomíná větu: "Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to počítáno jako napravení" (Gal 3:6). Ježíš tedy říká: čiňte pokání a věřte evangeliu o Božím království, abyste se obrátili.

Je skvělé, že Marek tuto základní informaci označuje jako "začátek evangelia" (Marek 1:1). Proč se neřídít Markovým a Ježíšovým dobře definovaným schématem evangelizace?

V Matoušově evangeliu 13:19 nacházíme evangelium nazvané "**slovo o Království**", ne nějaké staré "slovo", ale slovo o Království - totéž co evangelium o Království. Je to semeno či zárodek nesmrtnosti, který má být zaset do srdcí lidí. A teprve když *toto* evangelium o Království pochopí, uchopí a přijmou, mohou případně přijmout Ježíše. Bible nemluví vážně o "přijetí Ježíše" nebo o "pozvání Ježíše do svého srdce"; spíše mluví o tom, že "Bůh *nás* přijímá", teprve když pochopíme a přijmeme Boží evangelium o Božím království, jak je hlásal Ježíš.

Nyní zpět k sérii článků v *Christianity Today*. Devět předních mluvčích se pokusilo vyjádřit evangelium. Byl v tom mimořádný zmatek a mimořádně chyběla jakákoli zmínka o hlavním programu evangelia, jak ho hlásal Ježíš – o evangeliu o Království. To vyvolalo dopis Charlese Tabera, Profesora Emeritus of World Mission z Emmanuel School of Religion v Johnson City, TN, který napsal: "S velkým zájmem jsem si přečetl devět výroků, které se snaží odpovědět na otázku: 'Co je Dobrá zpráva?' S údivem a zděšením jsem zjistil, že ve třech ze čtyř výpovědí není ani letmo zmíněno téma, které bylo jádrem Ježíšova evangelia: Boží království. Každý z těchto výroků odráží individualistickou redukci evangelia, která sužuje

americký evangelikalismus" (*Christianity Today*, 3. dubna 2000).

Víte, pokud někdo nepochopil, že evangelium je o Království, co pochopil z Nového zákona? To je ABC, základ všeho, skála. Základní poselství evangelia se týká toho, co Ježíš nazval Královstvím.

Co je tedy Království?

Co tedy znamená věřit v evangelium o Království, jak přikázal Ježíš ve svém prvním příkazu? Odpověď není těžká, pokud se vydáme po stopách Království podle Marka, zjistíme, že se zjevně jedná o Království, které ještě nepřišlo. Bylo by velmi zvláštní, kdyby Marek napsal dokument, v němž by chtěl, abyste pochopili, že Boží království přišlo se službou historického Ježíše, a na konci by Josef z Arimatie (o němž z Matoušova vyprávění víme, že byl křesťanským učedníkem) po skončení Ježíšova působení dosud čekal na Boží království (Mk 15:43). Propásl Josef Království? Máme tomu rozumět tak, že Boží království přišlo s Ježíšovou službou, a přesto na něj Josef jako křesťan stále čekal? To nedává žádný smysl.

Faktem je, že Marek neměl v úmyslu, abychom věřili, že přišlo Boží království, s výjimkou toho, že se "duch" tohoto království projevoval před příchodem Království. Proto bychom s evangelizací měli začít Pánovou modlitbou, protože každý, kdo vůbec něco ví o Bibli, zná: "Přijď království tvé." Právě toto by se mělo říci. A my poukazujeme na to, že "přijď království tvé" samozřejmě znamená, že království ještě nepřišlo. Nemodlíte se za příchod Království, pokud už přišlo!

Základ poselství o Království je navíc položen v prvním, Matoušově, evangeliu, kde Jan Křtitel ve třetí kapitole představuje myšlenku Božího království neboli Království nebeského. Tyto dva pojmy jsou ovšem naprosto synonymní - není mezi nimi žádný rozdíl; znamenají přesně totéž. A každý teologický systém, který se vám snaží namluvit, že Boží království je něco jiného než Království nebeské, vnáší do Ježíšova učení od samého počátku osudný zmatek. Jan Křtitel představil evangelium o Božím/nebeském království. Oznámil, že se blíží, a přikázal činit pokání. Poté hovořil o útěku před budoucím hněvem a definoval Království jako dobu, kdy soud rozhodne mezi dobrými a špatnými, zda půjdou do stodoly,

nebo na ohniště. Je to doba, kdy pšenice, dobré semeno, bude uvedeno do "stodoly" Království a ničemní budou zničeni jako plevy (Mt 3:2-12). A právě to je Boží království. Je to příchod soudu, který zničí ničemné při Ježíšově návratu a příchodu Království, které bude slavnostně zahájeno ve stejnou dobu, při budoucím velkolepém Ježíšově příchodu.

Tato skutečnost o Království je jasně uvedena v Matoušově evangeliu 3, a to je ovšem začátek novozákonických dokumentů. A skutečnosti o Království se dozvídáme postupně. Dělá tedy z evangelia od začátku značný nesmysl a chaos, pokud se veřejnosti neřekne, že Království je v podstatě, především, převážně to Království, které přijde, až se Ježíš vrátí.

Dalším dobrým místem, kde bychom mohli začít, je Lukáš 19:11-27, kde byla položena právě tato otázka o přítomnosti nebo budoucnosti Království. Lidé si tam mysleli, že se Boží království objeví *okamžitě* – což ovšem znamená, že se ještě neobjevilo během Ježíšova působení -, ale mysleli si, že přijde právě tehdy. Proč? Protože text říká, že Ježíš stál poblíž Jeruzaléma. A tehdy by mělo být zjevně jasné nejen tehdejší posluchačům, ale i nám, že Království je něco, *co má své sídlo v Jeruzalémě*. Protože Král, Mesiáš, stál blízko Jeruzaléma, zdálo by se rozumné předpokládat, že Boží království, tedy královská říše, Davidova říše slíbená všemi proroky a základ Abrahamy smlouvy, slib země - bylo by rozumné předpokládat, že se toto království objeví okamžitě. No, ovšem.

A co udělal Ježíš? Řekl: "Lidi, prošvihli jste to! Království ve skutečnosti vůbec není říše v davidovském smyslu. Je to jen Boží vláda ve vašich srdcích. Je to teď jen etika a dobré chování. Je to jen služba exorcismu a vyhánění démonů. A tak jste Království špatně pochopili. Neočekávejte, že přijde Království!" Řekl Ježíš něco takového? No, ovšem že ne! Velmi pečlivě a konkrétně řekl: Boží království, jak jste správně pochopili, naznačené mou blízkostí k Jeruzalému - a já jsem král tohoto království a budu vládnout v Jeruzalémě -, toto království nepřijde okamžitě. Ve skutečnosti se chystám odejít. Já jsem šlechtic. Odcházím do nebe, abych získal vlastnictví Království, abych byl oprávněn vládnout v tomto Království se sídlem v Jeruzalémě, a pak se vrátím a zřídím Království a odměním své následovníky pozicemi

výkonné moci v Království - pravomocí nad pěti městy, deseti městy a tak dále - a hodlám pobít své nepřátele.

Přesně takový obraz jsme měli v Matoušově evangelii 3 - zničení špatného a uvedení dobrého semene Království, královského personálu a rodiny, do Božího království, až se Ježíš vrátí v moci a slávě. To se však ještě nestalo!

Problém církve

Pokud ztratíme přehled o tomto rámci učení o Království v synoptických knihách (Matouš, Marek a Lukáš), ztrácíme celou křesťanskou víru. Církve neustále nařikají, že se jim to příliš nedaří. Těžko se tomu divit! Upustily od evangelia, jak je hlásal Ježíš. Upustily od Ježíšova slovníku, který se vždy týkal evangelia o Božím království, jak nejzřetelněji vidíme v souhrnných výrociích, které uvádějí Matouš, Marek a Lukáš.

V Matoušově evangelii 4:23 Ježíš chodil po celé Galileji a hlásal evangelium o Božím království. A v 9:35 je opět shrnující výrok, který drží pohromadě celou Matoušovu knihu, abychom nikdy nezapomněli, že evangelium je o Království - o Králi a Království. **Za prvé** tedy církve opustily evangelium kvůli nějakému takzvanému "pavlovskému" evangelii, které vůbec není pavlovským evangeliem, protože Pavel neudělal tu chybu, že by z evangelia vypustil Království.

Za druhé, pokud evangelický kazatel při výjimečných příležitostech zmíní drahocennou frázi "evangelium o Království", téměř jistě toto budoucí Království okamžitě rozbije tím, že se soustředí téměř výhradně na přítomnost, kterou nazývá "přítomnost Království". Připusťme, že duch a moc Království se projevovaly v Ježíšově službě ještě před *příchodem Království*. Ale na to není kladen důraz. "Přítomnost Království" není tím, co je v synoptických evangeliích hlavním předmětem zájmu. Vůbec ne.

Podotkněme, že Království v Markově evangelii je *vždy* něco budoucího. V Mk 9:47 je to Království, které přijde, až budou zničeni ničemní, stejně jako jsme to viděli u Matouše 3. V Mk 11:10 lid křičí: "Požehnané je přicházející Království našeho otce Davida!" V Mk 11:10 je to Království, které přijde, až

budou zničeni ničemní. V Markovi 15:43 Josef stále *čeká* na Království.

Království uvnitř vás?

Lze ovšem připomenout Lukáše 17:21, který je v překladu krále Jakuba chybně přeložen, což má katastrofální důsledky. "Boží království je uvnitř vás." To může znamenat, že Král byl uprostřed nich. To je možné, nebo je to pravděpodobnější odkaz na budoucnost: až Království v budoucnu přijde, bude všude a bude viditelné; nebude lokalizované. Nebude to tak, že by se řeklo "podívejte se sem" nebo "podívejte se tam" a spěchalo se do pouště. Ne, Boží království bude masově zjevné – jako blesk, který se blýskne od jednoho konce oblohy k druhému (17:24).

Takové bude Boží království. Je to Boží království, které Ježíš v 19. kapitole Lukášova evangelia ještě ani nezískal. Musel však odejít do nebe, aby toto Království získal a vrátil se. Království začíná při ohromující události druhého příchodu.

Přibližně 98 % odkazů na Boží království v synopticiích se týká království, které bude zřízeno na obnovené zemi, až se Ježíš vrátí. To je jádro evangelia! V předsíních kostelů a knihkupectvích však můžeme číst evangelické traktáty, dokonce i evangelickou odbornou literaturu o evangelii, aniž bychom našli jakoukoli zmínku o Božím království! A přesto říkáme, že milujeme Ježíše!

Proč tedy nemluvíme Ježíšovým jazykem a nepoužijeme jeho slova? Není divu, že varoval: "Kdo se stydí **za mě a za má slova...**" - stydí se za mě a za mé evangelium o Království (Marek 8:35, 38). Není tedy divu, že řekl: "Pokud se neobrátíte a nepřijmete Boží království jako malé dítě, nevejdete do něj" (Mt 18:3; Mk 10:15; viz v. 26). Kdo nepřijme poselství o Království jako dítě, ten do něj nevstoupí, tj. *nebude spasen*.

Pokání a království

Ale co když poselství o Království není lidem nikdy předloženo, jak do něj mohou vstoupit? Zeptejte se tuctu lidí, kteří rok co rok věrně navštěvují bohoslužby ve středu a v neděli: "Co je to Boží království?" Nebo ještě lépe: "Co je evangelium?". Téměř jistě vám neodpoví: "Evangelium se samozřejmě týká Božího království." A co je Boží království? Pak je nasměrujte na Skutky 8:12, kde Filip kázal "evange-

lium o Božím království". Teprve když muži a ženy rozumně pochopili "evangelium o Království a věci o Ježíši", byli připraveni přijmout křest, vstoupit do křesťanské víry. Teprve pod podmínkou inteligentního pochopení evangelia o Království byli způsobilí stát se křesťany.

Podobně je tomu i v podobenství o rozsévači. Tam jde o to, že než člověk začne činit pokání, musí se mu otevřít oči pro Boží království. Bylo by velmi kruté chtít po člověku, aby "činil pokání" a "přijal Ježíše", pokud mu nenabídneme podmínky, za kterých to Ježíš umožňuje. K čemu je dobré vyzývat člověka, aby mu Ježíš odpustil, když zůstává slepý vůči tomu, co odpuštění vyžaduje? Totiž - nepochopení a neporozumění Ježíšovu učení o Království.

Marek 4:11-12 říká, že teprve když lidé pochopí Království – mají oči otevřené pro Království -, jsou připraveni k obrácení a odpuštění. Ve skutečnosti tomu Satan rozumí, myslím, mnohem lépe než průměrný člen církve. V Lukášově evangeliu 8:12 (srov. Sk 8:12) Lukáš jasně říká, že *teprve* při inteligentním přijetí "slova o Království" - paralelou je Matouš 13:19 - teprve když se tak stane, jsou lidé spaseni. A tak Dábel usilovně pracuje na tom, aby vytrhl evangelium o Království ze srdce potenciálního konvertity, aby, jak říká Ježíš v brilantní zpravodajské zprávě, tento člověk *nemohl uvěřit tomuto evangeliu o Království a být spasen*. Kříšťálově čisté!

Přesto v traktátech běžně nacházíme izolované texty z 10. kapitoly listu Římanům. Ani tam nejsou čteny souvislosti. "Věřit v Ježíše" a "vyznávat ho jako Pána" - dva verše - ale Římanům 10:17 je vynechán. "Víra pochází ze slyšení a slyšení z evangelia o Mesiáši." To je evangelium, jak je hlásal Ježíš.

Náhračky evangelia o Božím království jsou všude. Někteří v hojně rozšířených traktátech hovoří o evangeliu jako o tří denním díle. "Ježíš přišel, aby zemřel, byl pohřben a vstal z mrtvých". To není pravda. Ježíš přišel především hlásat evangelium o Království. Lukáš 4:43 to říká: "Jsem povinen," řekl Mesiáš, "hlásat evangelium o Království. To je důvod, proč mě Bůh pověřil." A protože nás pověřil hlásáním téhož evangelia, je to důvod, smysl – raison d'être - každého

věřícího křesťana: hlásat evangelium o Království. Ale co když neví, že evangelium je o Království?

Můžete kázat evangelium o Království ze Starého zákona? Pavel to dělal!

Dobrym začátkem je Daniel 2. Tam se dozvídáme, že Božím královstvím bude celosvětová říše založená na troskách babylonského království (Dan 2:44). Boží království je mesiášská říše, která bude zřízena pod celým nebem (Dan 7:27), tedy na obnovené zemi. Je to tato planeta, obnovená, nikoli nějaké vzdálené éterické nebe.

Boží království v Danielovi 7:14, 18, 22, 27 - to vše je pro hlásání evangelia klíčové. A v Izajáši 40:5: "Bude zjevena PÁNOVA sláva a všichni lidé ji uvidí současně". "Sláva" je často synonymem pro "království". V Izajáši 52:7: "Dobrá zpráva... Tvůj Bůh [představovaný Mesiášem] se stal Králem." To znamená, v proroctví. On se stane králem. Králem se je-ště nestal. Stane se Králem.

A to je čas, kdy zazní sedmá polnice, jak říká Zjevení 11:15-18. Při sedmé andělské polnici se království tohoto světa – satanská království tohoto světa, kde je v současné době pánem a svůdcem¹ Dábel - tato království dramaticky, absolutně, katastrofálně, kataklyzmaticky změní, a to teprve při sedmé polnici, kdy budou mrtví vzkříšeni *ze smrti*, nikoliv ze vznášení se v nebi. Budou vzkříšeni *ze smrti* – ze spánku smrti (Dan 12:2; Ž 13:3) - do Božího království, jakým se tehdy stane, až se Kristus vrátí.

Skutečnost je tedy prostě taková: Když Ježíš řekl, že mírní zdědí zemi, a citoval 37. žalm, zdůvodnil a potvrdil tím velkou Abrahámovu smlouvu, která je nyní, po Ježíšově smrti, samozřejmě rozšířena i na pohany a všechny pravé věřící. Všichni tedy jako jedna skupina, ani Židé, ani pohané, ani otroci, ani svobodní, ani muži, ani ženy - všichni jsme jedno, jeden Boží Izrael, **pravá obřízka** (Flp 3:3; Ga 6:16).

Manažeři s Mesiášem

Je to království, v němž budou uředníci všech věků vládnout jako vykonavatelé s Mesiášem. "Budeme-li s ním trpět, budeme s ním vládnout jako králové," řekl

¹ "Celý svět je v moci toho Zlého" (1 Jan 5,19). "Dábel

svádí celý svět" (Zj 12,9). Satan je "bohem tohoto věku" (2 Kor 4,4).

Pavel Timoteovi (2 Tim 2:12). To bylo heslo rané církve. V 1. Korintským 6:2 se Pavel ptá: "Copak nevíte, že svatí budou spravovat svět?" V budoucnu, tedy až se Ježíš vrátí. Ale nepředstavujte si, že jste teď králem, řekl; teď nic neřídíte. Jsi spodina země, pokud jsi apoštol. Pokud jsi učedník, pravděpodobně jsi byl všude odmítnut (1 Kor 4:8-13). To vše se však změní, až se Ježíš vrátí. Budeš ospravedlněn, copak to nevíš? To bude vaše odměna, cena a odškodnění (Kol 3:24). V 1. Korintským 6:9-10 je tato odměna a úděl definován jako "zdědění Božího království".

Přesně to se píše v Matoušově evangeliu 19:28, kde Ježíš slíbil, že "při obnově světa" - až bude svět znovuzrozen, až bude obnoven do své rajske dokonalosti, jak prorokovali všichni proroci - bude vládnout Mesiáš a i vy budete povýšeni, abyste usedli na trůny a spravovali dvanáct kmenů Izraele, v té době znovu shromážděných a obrácených v obnovené zemi. Přesně to je v Matoušově evangeliu 5:5: "Blaze mírným [mírným ze všech národů, kteří reagují na evangelium]: ti budou mít zemi za své dědictví." A to bez ohledu na krev, která jim koluje v žilách. Žádné židovské privilegium zde není, s výjimkou toho, že mezinárodní církve je Božím Izraelem (Gal 6:16), a proto má nárok na všechny sliby v Abrahámově a Davidově smlouvě.

Vzor Nového zákona je velmi jednoduchý, ovšem za předpokladu, že se nenecháme zmást kázáním o "cestě do nebe". Z evangelia jsme vypustili termín "království". To je vážná ztráta informací. Boží království je třeba do evangelia vrátit. Všechno v Novém zákoně se těší na toto velkolepé obnovení. "Nebe musí Mesiáše [šlechtice z Lukáše 19] zadržet, dokud nepřijde čas obnovy [apokatastasis]" - uvedení do pořádku všeho, co je nyní v nepořádku; narovnání světa. Toho bude dosaženo a uskutečněno až při budoucím Ježíšově návratu (Sk 3:21).

Nemá smysl snažit se napravovat svět nyní, a už vůbec ne snažit se pomáhat světu pokřiveným evangeliem. Církev by měla raději sedět v kostele a učit se evangeliu, než vyjde ven a bude někomu něco kázat. Jinak určitě vyjde ven s otupeným nástrojem, s polovičným evangeliem. A to práci neudělá!

List Galatům 1 je poctivým varováním, že jakýkoli kompromis v evangeliu, jakýkoli dodatek nebo úbytek z něj, musí být prohlášen za zlořečení. "Falešné"

evangelium nabízí věřícím falešnou jistotu. Vybízí ho, aby si myslel, že je spasen, i když tomu tak není. To je strašná tragédie! Zachránit může pouze pravé evangelium. Ježíš důrazně varoval před obrovským množstvím "křesťanů", kteří si mysleli, že slouží Kristu, a ve skutečnosti tomu tak není (Mt 7:21-23; Lk 6:46).

"Hříšní lidé nezdědí Království, 1 Kor 6:9 a dále. Gal 5:21; Ef 5:5. Posledně jmenované pasáže ukazují, že pro Pavla je Království v podstatě budoucností (také 2 Tim 4:8). Tělo a krev ho nezdědí. Ke vstupu jsou zapotřebí duchovní těla (1 Kor 15:50)" (*Bauer's Lexicon*, s. 135).

"Mojžíšův zákon": Je to výraz biblický, nebo nepovolený?

Matt Sacra, Pennsylvania

Je nešťastné, jak často dnes lidé odmítají Ježíšova slova, Nový zákon i celou Bibli. Někteří z nás si v poslední době všimli trendu odmítání mezi těmi, kteří uvěřili v jediného Boha, Otce našeho Pána a spasitele Ježíše Mesiáše. Toto odmítání je ze strany těch, kteří jsou proti používání výrazu "Mojžíšův zákon" nebo "Zákon Mojžíše", protože by se podle nich měl nazývat pouze "Boží zákon". I když je pravda, že Zákondárce je jen jeden (Jk 4:12), srdce těchto lidí se nijak neliší od farizeů Ježíšovy doby. Vkládají svou víru a důvěru v zastaralou smlouvu (Heb 7:11-12, 18-19; 8:13; 9:9-10) a přehlížejí Novou smlouvu. A kvůli tomu dnes pokračují v díle farizeů, když na všechny ostatní nakládají těžká jha otroctví, která sami nemohou unést (Mt 23:4; Sk 15:10). Bohužel jim nedělá problém podržovat vyznávající křesťany Mojžíšovu zákonu a nedělá jim problém odmítat Mesiášův zákon v Nové smlouvě.

Ne, ve skutečnosti mnozí z těch, kterým vadí výraz "Mojžíšův zákon", kladou sebe i celé křesťanství pod Starou smlouvu. Často říkají věci jako: "Nesnášim, když se tomu říká 'Mojžíšův zákon', protože je to zákon Boží" nebo "Přestaňte tomu říkat 'Mojžíšův zákon'!". Je to Boží zákon, ne Mojžíšův!". Je to však racionální? A co je důležitější, je biblické říkat takové věci? Jaký duch stojí za těmi, kdo takto mluví?

Je to rozumné? Je racionální, aby nám vadilo slovní spojení "Mojžíšův zákon"? Víme, že to byl Bůh, kdo

Abrahamovi v Genesis 17 přikázal obřízku, a přesto Ježíš v Jn 7:22 říká: "Mojžíš vám dal obřízku" a následuje buď Ježíšův, nebo Janův komentář: "Ne že by to bylo od Mojžíše, ale od otců", čímž naráží na patriarchy - Abraháma, Izáka a Jákoba. Koneckonců tito tři a Mojžíš byli zástupci, které Bůh použil k předávání svých pravd a příkazů. Jan použil tento koncept zprostředkování ve 4. kapitole Janova evangelia, když vypráví, že farizeové slyšeli, že Ježíš vytváří a křtí více učedníků než Jan (Křtitel). Janovo evangelium to komentuje: "ačkoli Ježíš sám nekřtil, křtili spíše jeho učedníci" (4:2).

Zastoupení vidíme také v akci u římského setníka v Lukášovi 7:6, který "poslal k Ježíšovi přátele" – přátele, kteří mluvili za setníka: "**Já** nejsem hoden, abys vstoupil pod **mou** střechu." Matouš 8:5, 8 zaznamenává stejnou událost: "přišel k němu setník" a "setník mu odpověděl". Ať už to byl sám setník, jak zaznamenává Matouš, nebo jeho přátelé, jak zaznamenává Lukáš, výsledek je stejný - slova pocházela od setníka. Ve skutečnosti těsně předtím v Matoušově evangeliu sám Ježíš řekl uzdravenému malomocnému, aby "přinesl oběť, kterou přikázal **Mojžíš**".

Vzhledem k těmto dějinným pravdám a příkladům se zdá být zcela nerozumné hledat hnidy a odmítat výraz "Mojžíšův zákon", protože Sinajská smlouva přišla od Boha skrze Mojžíše. Domnívám se, že ti, kterým vadí ti z nás, kteří říkají "Mojžíšův zákon" v protikladu k "zákonu Kristovu" (1 Kor 9:21; Gal 6:2), se iracionálně snaží povýšit Mojžíšův zákon na vyšší status - a snaží se korigovat nebo kontrolovat naše slova tím, že z našich poselství tuto frázi vyloučí. Chtějí, abychom buď odstranili ze svých rtů "zákon Kristův" a "Mojžíšův zákon", nebo si přejí, abychom je zcela nahradili "zákonem Božím" (jako povýšeným výrazem pro Mojžíšův zákon).

Je to biblické? Je biblické, když nám někdo říká, abychom jej přestali nazývat "Mojžíšovým zákonem"? Podle Starého zákona ne. Ačkoli Starý zákon občas označuje "Mojžíšův zákon" jako "zákon Boží" (nebo "PÁNův/JHWH") (Joz 24:26, srov. Ezd 7:6, 10), zaznamenává **14 výskytů** slovního spojení "zákon Mojžíšův" (hebrejsky *tóra moše*). Jozue jej zmiňuje třikrát (8:31, 32; 23:6). Autoři Královských knih a Kronik jej uvádějí pětkrát (1 Kr 2:3; 2 Kr 14:6; 23:25; 2 Paral 23:18; 30:16). Ezdráš používá tuto

frázi dvakrát (3:2; 7:6) a Nehemiáš jednou (8:1). Daniel nemá problém zaznamenat frázi "Mojžíšův zákon" dvakrát (9:11, 13) a sám Bůh říká v Malachiášovi 4:4 těm, kdo jsou pod starou smlouvou: "Pamatujte na zákon Mojžíše, mého služebníka, na ustanovení a nařízení, která jsem mu přikázal na Chorébu pro celý Izrael." (Lk 4:12). Jestliže to sám Bůh nazval "Mojžíšovým zákonem", neodvažujeme se opravovat nikoho jiného, kdo tuto frázi vysloví! Všimněte si také, že Bůh zde u Malachiáše poukazuje na to, že tento zákon byl "pro celý Izrael" - bez narážky na ostatní národy.

To by mělo stačit k tomu, abychom se přesvědčili, že není nic špatného na tom, když se Mojžíšův zákon nazývá "Mojžíšův zákon", ale podívejme se rychle do Nového zákona, kde je toto slovní spojení (řecky *nomos Mouseos*). Lukáš 2:22 je prvním výskytem v evangeliu. Lukáš i Jan dokonce zaznamenávají, že Ježíš tuto frázi použil. V Lk 24:44 Ježíš připomíná svým učedníkům svá předchozí slova, že se musí naplnit to, "co je o mně psáno v **Mojžíšově zákoně** a v prorocích". Ježíš také říká svým posluchačům v Janově evangeliu 7:23: "Jestliže někdo přijímá obřízku v sobotu, takže **Mojžíšův zákon** nebude porušen..." - čímž opět naznačuje, že mu nedělá problém to tak nazvat. Ježíš ani jeho učedníci netrvají na tom, aby se to nazývalo "Boží zákon" místo "Mojžíšův zákon".

Pavel ve Skutcích 13:39 nejenže se se svými posluchači dělí o to, že v Nové smlouvě mají skrze Krista větší svobodu, ale výslovně uvádí, že "nemohli být osvobozeni skrze **Mojžíšův zákon**". Je zvláštní, že ve Skutcích 15:5 dokonce někteří farizeové, kteří nesporně trvali na tom, aby nově obrácení pohané byli obřezáni a aby byli vedeni k "zachovávaní **Mojžíšova zákona**", nepovažovali tuto větu za příliš "nízkou" pro Boží zákon Staré smlouvy. Lukáš uzavírá knihu Skutků apoštolů tím, že Pavel přesvědčuje své posluchače o Božím království a o Ježíši "z **Mojžíšova zákona** i z proroků" (Sk 28:23). A konečně v 1 Kor 9:9 to Pavel nazývá "*Mojžíšovým zákonem*" a autor listu Hebreům dává do kontrastu trest pro ty, kteří dříve "ignorovali **Mojžíšův zákon**" (Heb 10:28), s těmi, kteří ve verši 29 dostanou horší trest za to, že pošlapali Božího Syna a krev smlouvy považovali za nečistou. Autor listu Hebreům nejenže používá výraz, o němž se někteří domnívají, že je nesprávný, ale výslovně zde Kristovu krev a Novou smlouvu povyšuje nad Mojžíšův zákon.

Jakého jsou ducha? Jakého ducha jsou tedy ti, kdo pohrdají slovním spojením "Mojžíšův zákon" a opovrhují jeho podřadností vůči zákonu Kristovu Nové smlouvy? Někteří lidé možná stále ještě v těchto věcech pátrají a někteří lidé mohou být snadno ovlivnitelní těmi, kdo vytrubují všechny příkazy Mojžíšova zákona jako otázku spasení nebo poslušnosti. Stále však existují lidé, kteří odmítají racionální a biblické použití tohoto výrazu, protože jsou proti Kristu. Ne, nemám na mysli postavu antikrista z posledních časů, ale prostě to, že někteří lidé tak nenávidí Kristův zákon, že ho jednoduše sloučí s Mojžíšovým zákonem nebo ho úplně zavrhnou. Chtějí, aby Mojžíšův zákon byl jediným Božím zákonem vůbec, místo aby byl nyní Božím zákonem zákon Kristův (1 Kor 9:21) v Nové smlouvě.

Když Eliáš svolával oheň z nebe, aby pohltil lidi, bylo to od Boha ve Staré smlouvě (2 Kr 1:10). Avšak Mesiáš, který hlásal Novou smlouvu, pokáral své učedníky za takové ohně stravující smýšlení, jak některé rukopisy zaznamenávají v Lukášovi 9:55 slovy "nevíte, jakého jste ducha". Ježíš přišel zachraňovat životy, ne je ničit. Jeho cílem bylo naplnit Zákon (Mt 5:17), uvést ho do plného významu, ne ho pouze opakovat. Podle Ježíšových slov právě to udělal: naplnil ho, jak vysvětlil svým učedníkům v Lk 24:44.

Jakého jsme tedy ducha, když trváme na zákazu fráze, která se používá 22krát (14krát ve Starém zákoně)? - jednou samotným Bohem; 8krát v Novém zákoně - dvakrát samotným Ježíšem)? Opravili bychom autory těchto veršů níže? Opravili bychom Ježíše nebo Boha? Pokud ne, proč by někdo opravoval ty z nás, kteří kážou Novou smlouvu a nazývají Starou smlouvu jedním z jejích biblických, racionálních a správných názvů - "Mojžíšův zákon"?

- Jozue 8:31, 32; 23:6

- 1 Královská 2:3; 2 Královská 14:6; 23:25

- 2. Paralipomenon 23:18; 30:16

- Ezdráš 3:2; 7:6

- Nehemiáš 8:1

- Daniel 9:11, 13

- Malachiáš 4:4 (sám Bůh)

- Lukáš 2,22; 24,44 (sám Ježíš)

- Jan 7,23 (sám Ježíš)

- Skutky 13,39; 15,5; 28,23

- 1. Korintským 9:9

- Hebreům 10,28

Lež století?

Barbara Buzzard

Pravda nebo lež? V zákoně o potratech by měla být výjimka pro záchranu života matky.

Připravte se na zásadní změnu ve svém myšlení. Člověk slyší výše uvedené tvrzení ad nauseum. Opakuje se tak často a tak dlouho, že jistě musí být pravdivý. Někdy nás propaganda zasáhne tak silně, že je těžké uvěřit pravdě. Byli jsme zmanipulováni?

Potrat nikdy nezachránil život. Pouze ničí životy. Potrat je z definice ničení lidského života. Navzdory propagandě, kterou slyšíte od potratového průmyslu, **potrat nikdy není nutný k záchraně života ženy... Nikdy neexistuje a ani nemůže existovat scénář, kdy by byl život ženy zachráněn přímým zabitím jejího dítěte.** Při potratu je dítě ubodáno, otráveno, zbaveno hlavy nebo roztrháno na kusy. Žádná matka nikdy neměla fyzický prospěch z toho, že její nenarozený syn nebo dcera byli roztrháni nebo probodnuti do lebky...

Jak dosvědčilo více než 1000 porodníků, neonatologů, pediatriů a porodních asistentek, kteří podepsali Dublinskou deklaraci, potraty nejsou nikdy lékařsky ospravedlnitelné. V současné době může být v některých výjimečných případech skutečně nutné porodit dítě předčasně, aby se zachránila matka. Další krok, kterým je usmrcení dítěte, však není nutný.²

Dr. Anthony Levatino, bývalý potratář, vypověděl, že ŽÁDNÝ z potratů, které provedl "za účelem záchranu života matky", nebyl ve skutečnosti nutný! Jak jednoduchá je vlastně pravda, ale nám unikla: nejpřímější a nejbezpečnější způsob, jak ukončit nebezpečné těhotenství, je porodit dítě. To však neznamená, že dítě musí být zabito.

Právo na rozum

Je čas na upřímnost. Drtivá většina potratů se provádí kvůli pohodlí. Což znamená, že potrat nezachovává život ženy – zachovává její *životní styl*. A životní styl

² Matt Walsh, "Abortion does not preserve a woman's life

— it preserves her lifestyle," 2016, theblaze.com

se stal tak důležitým, že kritika nezodpovědného odebrání života může znamenat, že je člověk označen za brutálního nebo hloupého.

Cílem potratu je "zachovat životní styl matky. Život dítěte a život jeho matky spolu nikdy nesoupeří. Nikdy se od nás nevyžaduje, abychom si 'vybírali mezi nimi', jak často tvrdí zastánci potratů. Co však může být v konfliktu, je život dítěte a preferovaný životní styl matky... To je nakonec důvod, proč se všechny potraty provádějí, i když se matce namluví, že za tím jsou ušlechtilější důvody."³

Prvním krokem k tomu, aby se dnešní společnost obrátila proti potratům, je ukázat jí, že legální potraty nejsou v mateřské zdravotní péči potřebné, že nejsou potřebné k záchraně života žen a že zákaz potratů nevede k nárůstu mateřské úmrtnosti. To je postoj, který Dublinská deklarace vyjadřuje...

Jako zkušení lékaři a výzkumníci v oblasti porodnictví a gynekologie potvrzujeme, že přímý potrat – záměrné zničení nenarozeného dítěte - není z lékařského hlediska nezbytný pro záchranu života ženy... Potvrzujeme, že zákaz potratů nijak neovlivňuje dostupnost optimální péče pro těhotné ženy."⁴

Jak úžasné je, že znalost těchto pravd může skutečně zachránit život! Podělte se prosím o tyto úžasné informace se svými přáteli, sousedy a známými. Podělte se o ni, jako byste dostali neuvěřitelnou finanční výhru. Kéž cítíte břemeno být hlasem pro ty, kteří ho nemají.

Komentáře

• "Od té doby, co jsem našel vaše videa na YouTube, s radostí zjišťuji, že to, co Bůh řekl skrze své proroky (a svého Krista), myslí přesně tak, jak to řekl. Mnohem více jsem si uvědomil, že při studiu různých anglických překladů Bible je třeba postupovat opatrně (např. Ježíš 'odešel k Bohu' versus falešné 'Ježíš se vrátil k Bohu')." – *Kalifornie*

• "Od svých 19 let jsem hluboce toužil zasvětit svůj život Bohu. Tato touha ke mně přišla hlavně v podobě snahy o zasvěcení do mnišského řádu, protože pocházím z katolického prostředí. Po několika letech strávených v různých kláštřích jsem rozeznal, že to není moje povolání od Boha. V roce 2018, když jsem vykonával dobrovolnickou práci v Indii, jsem z Boží milosti zažil duchovní zkušenost. Díky této zkušenosti jsem se cítil jako znovuzrozený, rozvíjel jsem díky ní svůj modlitební a kontemplativní život a zároveň jsem se zaměřil na církevní dějiny a teologii. Začal jsem zpochybňovat mnohé z učení katolické církve, protože jsem se chtěl co nejvíce přiblížit Bohu ve smyslu následování jeho přikázání a přiblížit se tomu, co učila a praktikovala prvotní církev. Nakonec jsem většinu učení katolické církve odmítl. Nyní se považuji za křesťana, za následovníka Ježíše Krista bez ohledu na vyznání. Jsem vám velmi vděčný nejen za vaši vědeckou práci, ale také za vaše duchovní vedení prostřednictvím vašich písemných prací, přednášek a debat, protože to pro mě mělo nesmírný význam." – *Španělsko*

• "Chci se s vámi podělit o skvělou zprávu. Byl zde pokřtěn 36letý muž, který přijal slovo o Království a Ježíšovo jméno, a já jsem s ním začal intenzivně studovat Bibli. Poté jsme se s ním i s mou ženou nechali pokřtít a jsme rádi, že Bůh v těchto místech založil malé společenství, skrze které se zvěstuje jeho pravda a láska v Pomazaném Ježíši." – *Rumunsko*

• "Jsem součástí malé skupiny, která byla díky vaší službě velmi osvícena a povzbuzena v pravdě evangelia Království. Několik z nás bylo vychováno v mainstreamových evangelikálních církvích a v průběhu posledních asi deseti let jsme získávali porozumění pro verše, které nás znepokojovaly a neshodovaly se s tím, čemu nás učili z kazateln. Chtěl jsem vás povzbudit, abyste pokračovali v kázání evangelia o Království a potvrdili, že vaše práce zasahuje dvojice a trojice tady venku!" - *Severní Irsko*

³ Ibid.

⁴ "Almost 900 doctors sign Dublin Declaration," 2014, lifesitenews.com